

Изъ Оливенския балканъ

„Халката“ на сивитъ камъни

СТАНЕТЕ ПЛАНИНАРЧЕТА

България е една признана страна. Тя крие не само нескитни богатства изъ своитъ недра, но и безкрайно много красоти. Всички български трибава да я обходи, да я изучи и познае ще я обонне. Планинарството (туризмът) ни разкрива нейнитъ тайни и хуботи. Освенъ това то засилва организма и обогатява душата на туриста. Най-добро се обяснява за „халкото“ на

нагорявността, общата слабост, нервноста, кивавостта, дошата апатия и бесцелността — това е планинарството. Станете всички планинарчета.

Когато обикаляте България, не забравяйте да се посрват за здраве презъ халата въ Станетъ камъни при гр. Симентъ. Тамъ ще срещнете прекрасни нивове на радост и умеехъ отъ тѣхната красота.

Първава

Викте туй първава,
още метъръ нѣма,
съ чанта на гърба, отъ
него по-голяма...

Тригнало заснѣво,
скачихъ носове цѣте!
Съ пакча на гавната,
съ кърпича въ рацѣтъ...

Бърза къмъ школото,
бърза си въ пѣте;
страхъ го е, горото,
да не захлѣсне:

че да му не кажатъ
малкитъ първави:
— Напаметъ съвѣтливо
халатъ пакъ за... рацѣ!

Недѣлчо Тивчевъ

когаже ми се, сестро, да имамъ такава ома, че да освѣти шитата къща, за да я видятъ всички и да се порадватъ на малката Доротея, както майна ѝ и азъ се радваме... А сега да я върна, че трѣбва да свия да засѣлнитъ изъворни и на валнитъ дола, които тичатъ покривъ мене, за да не хванатъ и се порадатъ на свѣтлото ми кориче... Разпери крила, Мравката: — И азъ да се прибрятъ въ къщи, че сутре пакъ ми чана тежка работа. Трѣбва да се приберитъ многото жини зърна въ кобана, да да има какво да яденъ, когато Сивинко-бродирено седа на жегелото върна и трѣгна. — На добъръ чesъ и до видяне, сестро отпущацитъ!

Сѣвкупнѣтъ — До видяне и лека нощъ! — Огнѣта.

Здравецътъ остава съвъ на паметта. Седѣхъ малко съ рѣка стапки се доближава до

аго Горската фекъ, съ вѣне на главата. Върху развѣтъ я се развѣла голѣма хауа, който се прѣплѣта въ рацѣтъ и Горската фекъ: — Дой-докъ да подиримъ славоина въ алѣхъ. Здравче мило! Ти си красотата на моето горско царство. Твоятъ омакъ дѣхъ свѣра нѣколко много тайни. И ти чуващъ много тайни.

Здравецътъ: — Врѣно, шарѣно мѣ, музично спирайтъ туй и азъ чувамъ най-различни нѣща. Колко кивади спирайтъ край мене, за да си промѣнятъ сладки думи. Колко стари си отпущацитъ на тази полѣна, като на мене покриватъ клѣнитъ и развѣститъ ги. И на всички азъ давамъ отъ моята сила, за да имамъ ниваги да бѣждатъ здравы, радостни и щастливи.

Горската фекъ: — И затова си виваги зѣлѣтъ и бодѣтъ. Но дѣсно си нѣко, ондомятъ, нѣтъмѣтъ. Мѣна ми нѣвакоа се е вѣснѣла въ здраве

Гроздоберъ

Мукъ Н. Даскаловъ

Канитъ се вѣта дозина
—Посрѣдѣтъ гости дружини.
И канѣтъ, вѣйки развѣли,
стрѣлозѣ тежки узрѣли.

Врѣщатъ се пѣлни керами,
С'арѣво златѣ набрани.
И ечи пѣсѣтъ далѣча
отъ благозвѣстѣ съдрѣча.

Елиаъ Пѣлиаъ

Слънчане забравяйте

Минѣ лѣто, мѣлоко лѣто,
Слънчо шарѣ ми бѣше. Дни съ
много алѣчи, много радостъ
вѣдро мѣе.

Той ми дарѣ съ скитни дарѣ:
здраве, сила и бодарѣ.
Първоѣ ги той презъ лѣтѣто
неславно, обѣла. Давѣ ги на
всички, всѣгда и вѣчно
кѣтитъ си!

Край морето, на плажа, колѣно
и много хора, малки и голѣми,
бедни и богати, кучи и са-
кѣти минахъ той съ лѣ-
титъ си!

Иаъ планини и долини, по
хълми и пѣсѣни колѣно деца,
овчари и козари, косачи и
жетвари, колѣно туристи и дѣ-
тѣнци слѣдно шѣлѣтъ той —
варѣтъ наваъ заснѣва царѣ —
царѣ Слънчо.

И на всички той даде най-скит-
ни дарѣ: здраве, крепкостъ,
свѣжестъ и новѣ си!

Слънчо — Гѣва е парѣтъ и
най-бодарѣтъ! Вѣларѣ, долѣ
Боноето нѣбе. Лѣтѣтъ-чѣ-
вичи съ него много бѣлки шѣ-
рѣтъ. Бѣлки шѣтъ лѣроуъ
лѣтъ. Колѣно болѣни е при-
дѣлѣтъ той и на колѣно бо-
лини алѣри, сѣла и кѣлѣдѣ е
дѣлѣтъмѣ!

И... алѣки може да го
имамъ! И най-беднитъ. Безъ
пари и безъ жѣлѣтъ! Ще го
има, стѣга да го търси.

Деца, нѣма обичае царѣ
Слънчо!

Той живѣтъ ни дава, Угасѣ
ни — нѣма живѣтъ, нѣма
здравѣ!

Всички да го златѣти си лѣ-
чи да прѣстѣи и на нѣбо
блѣсно. — тѣнитѣ, маѣте при
него! Полаъ слѣдитѣ лѣчи —
грѣйна на Слънчо, вѣе хубави,
здравѣи ружини ще станѣте.

Пѣтушѣте то въ стѣнѣ си
свѣлобо да имамъ! Тамъ гдѣ
Слънчо вѣлоа, отъ тамъ лѣ-
кара кѣлѣва. Той убива ни-
крѣби и бѣлѣши, изгѣва за-
дѣтъ и мѣрѣтъ. Внѣс здравѣ
и живѣтъ — гѣни болѣни и
сѣрѣтъ.

Шѣркомо у отворѣтъ врати
и прозорѣтъ, та да макуеъ той
въ дома, въ училищѣто и съ
мѣномои си алѣчи вѣлоа
да заѣтъ, всѣгда да прѣстѣи!

Кучѣти, гѣстѣни, тѣвѣзари
и свѣлоа Слънчо добѣе да
обѣрѣа Училищѣто, учѣлѣни-
стѣи шѣлѣтъ въ него да се кѣ-
лѣтъ.

Деца, и у васъ, и въ учи-
лищѣ помѣте царѣ на ца-
рѣтъ!

Не забравѣте най-добрихъ
царѣ — царѣ Слънчо!

Здравѣи шѣстѣе дѣва тоъ на
алѣки, кой го тѣчи и обѣча...

Обичаите родината си

Работѣте за нѣшѣто незачѣи и за нѣшѣта успѣхъ! Жер-
таувѣте се за неа! Бѣждѣте здравѣи и нѣи за България! Но не
мразѣте хората на свѣститѣи и други страни, скитъ арѣговѣрѣ-
титъ въ нѣшѣта страна. Всички си чѣвѣи, които иматъ
еднако правѣ да живѣтъ на земята и работѣтъ подъ слѣн-
чѣто. Обѣкайте всички хора и всички дѣла по земята! Обѣкайте
България и живѣйте за нѣшѣто заснѣва и вѣлоа!

Ст. Ор.

аѣтъ ти смѣта, та така си на-
вѣлъ главо?

Здравецътъ: — Преди
мамакъ бѣахъ тѣкъ мравката и
сѣвкупнѣта.

Горската фекъ: — Какѣ-
во си ти спорѣи тѣзи не-
винѣи и добри сѣздания? Ни-
ма ти могатъ да огорѣтъ нѣ-
кого?

Здравецътъ: — Сѣвкупнѣта
и мравката не могатъ
никого да огорѣтъ. Тѣ съ
най-обѣнитѣ гадѣноа, на ко-
ито всѣки се радѣа. Но тѣ си
развѣлаха нѣа на друга нѣша,
която нѣвакоа и нѣаа аѣва.
Затѣмъ видѣхѣтъ, така обѣло-
наа главата ми.

Горската фекъ: — За
каѣво си говорѣа тѣ?

Здравецътъ: — За дѣе
майѣи и за дѣе лѣва. За Та-
туна и за Доротея. За мѣр-
зѣлѣното момѣе и за трудо-
любѣното момѣе. Става ми кѣ-
чно, като хуѣхъ какъ Татуно
не имамъ да донесе вода на май-
на си.

Горската фекъ: — Не
жѣли, Здравче, азъ ще напра-
въ отъ това момѣе най-работѣно
момѣе въ шѣлѣто село. И
неговѣта майѣа ще бѣае шѣ-
стоа и радѣстоа. Пѣсѣна
ти лѣли съ рѣка. Вѣлоа отъ
алѣки страни канѣтъ дѣ-
лазѣсѣтъ горски дѣ-
жѣта, съ нѣсно кѣлѣпа на
главѣи и съ лѣти бѣли браѣи.

Дѣиу жѣтѣти! — Какѣ-
во запѣлаа нѣшѣта шѣлѣтъ?

Горската фекъ: — Трѣ-
нѣте вѣлѣта и намѣрѣте мѣр-

зелѣни Татуна. Направѣте
отъ него най-работѣното момѣе.

Дѣиу жѣтѣти! — Сѣ-
гушае, царѣи!

Пѣтушѣтъ заснѣвитъ шарѣи.
Пѣа дѣлѣтъ на тѣхната нѣ-
шѣа. Горската фекъ из-
пѣа за Татуноу. Дѣиу жѣ-
тѣта и вѣлоа шѣлѣтъ и жа-
вѣуатъ. Лузѣта се жарѣа заѣхъ
обѣа.

Завѣса

(Сѣда)

Георги Крѣиловъ

ОТЕЦЪ ПАИСИЙ

се е родилъ прѣди около 200
години въ с. Краиушѣвъ,
Софѣиасъ (а спорѣтъ други
въ Самоковска околина).

Прѣзъ 1762 годъ тѣ е на-
писалъ своѣта „Слѣвно-бѣ-
гарска история“, съ ко-
то пробудѣа заснѣи, подѣ тур-
ски и грѣко робѣсто на бѣл-
гарски дѣхъ и посѣча на бѣл-
гарски народъ неговѣто сла-
вно мѣлоа, съ свѣоистѣи
и способѣ дѣлѣи. Отъ то-
гѣва се запѣлаа и всички
борѣи на порѣбѣнитъ бѣлгарѣ
за свѣлоба, които се увѣ-
чѣватъ съ успѣхъ прѣзъ 1878
годинѣа.

ЕОСЕНЬ

Тѣжѣа есѣнъ
златѣа пѣсѣни,
шѣшѣтъ вѣлѣнитъ лѣнѣа,
съ лѣнѣтъ вѣтѣрѣтъ ги гѣни
надъ посрѣдѣта нѣи.

Гладѣи жарѣи
непрѣстѣи
обѣкаватъ съ грозѣтъ грѣвѣи.
И маѣтъ угѣри се нѣсѣтъ,
отъ зѣри до тѣмѣтъ мравѣи...

Трѣни пѣли
не радѣи...

Поимѣа къмъ топлѣтъ коѣа,
а на прѣлѣтъ пакъ отноѣо
тѣи при насъ ще дождѣтъ тѣкъ.

Страшенъ вѣтѣрѣтъ
нѣлѣ полѣта —
Пѣа, вѣи и фѣи...

Трѣнѣтъ гѣни дѣрѣвѣа,
чѣнѣтъ слѣнѣнѣтъ дѣи.

А сѣла
въ тѣмѣната —
Спѣтъ... Комѣнитѣ дѣнѣа...

А неспѣри надъ клѣцѣта,
вѣе вѣли, вѣли дѣлѣтъ...

На радѣи
учѣици —
Трѣнѣтъ съ погледъ

Кѣло спѣици сѣлѣи,
пѣрѣнѣтъ учѣбѣи дѣна!

Тѣжѣа есѣнъ,
сѣрѣва пѣсѣни —
Шѣшѣтъ златѣнитъ лѣнѣа,
А прѣстѣи потѣнѣи,
рѣсѣтъ дѣнѣа и сѣнѣта.

Бѣжѣа бѣлѣзѣи

